

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-01-25147 אורדן ואח' נ' עיריית תל-אביב-יפו

1

מספר בקשה: 3

לפני כב' השופט חגי ברנר, סגן נשיא

מבקשים

1. נמרוז אורדן
 2. עדי אורדן
- ע"י ב"כ עו"ד דני אורדן ו/או עו"ד צח אורי

נגד

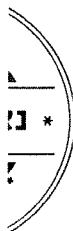
משיבה

עיריית תל-אביב-יפו
ע"י ב"כ עו"ד עדי יעקובי

2
3

החלטה

1. לפניי בקשה לצו ביניים המורה למשיבה לבטל עיקולים שהטילה על נכסי המבקשים ועל המנעות מנקיטה בצעדים דומים בעתיד.
2. המבקשים הם מי שנזכרים כיורשים בשתי צוואותיה של סבתם המנוחה, אסתר מיבסקי ז"ל (להלן: "המנוחה"), אשר נפטרה בשנת 2012.
3. עזבונה של המנוחה כולל דירה ברח' ארלוזורוב 164 בתל אביב (להלן: "הדירה"). על הדירה רובץ חוב ארנונה כלפי המשיבה, בסך של 1,703 ₪, בגין החודשים פברואר ומרץ 2012.
4. על פי הנטען בבקשה, עזבונה של המנוחה טרם חולק, בין השאר משום שהמנוחה הותירה אחריה שתי צוואות שונות, ומתנהל כיום הליך משפטי בין יורשיה האפשריים, שמונה במספר (ת"ע 19-04-47619). מכאן גם שלא הוצא עדיין צו קיום צוואה וגם לא ניתן עדיין לדעת מהו חלקם היחסי של המבקשים בדירה ובעזבון.
5. בגין החוב הרובץ על הדירה, הטילה המשיבה עיקולים על חשבונות הבנק של המבקשים וכן נחסמו כרטיסי האשראי שלהם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-01-25147 אורדן ואח' נ' עיריית תל-אביב-יפו

6. המבקשים טוענים בעתירה המנהלית שהגישו נגד המשיבה, כי אל לה למשיבה לפעול נגדם בהליכי גבייה כל זמן שלא חולק העזבון, וגם אז, לא מעבר לחלקם היחסי בעזבון.
7. במסגרת הבקשה לצו ביניים, טוענים המבקשים כי יש לבטל את הליכי הגבייה הננקטים נגדם עד להכרעה בעתירה, משום שעסקינן בגבייה בלתי חוקית אשר מסיבה להם נזקים.
8. בתשובה לבקשה לצו ביניים טוענת המשיבה כי דין הבקשה להדחות מחמת זהות הסעדים המבוקשים בעתירה העיקרית, ביחס לאלה המבוקשים בבקשה לצו ביניים. עוד טוענת המשיבה כי אין לה התנגדות לעיכוב הליכי האכיפה המנהליים המתנהלים כיום נגד המבקשים, אך היא מתנגדת לביטול העיקולים שכבר הוטלו. המשיבה מבקשת שאם העיקולים יבוטלו במסגרת צו הביניים, בניגוד לדעתה, אזי יש להתנות זאת בהפקדת ערבות בנקאית בסכום של 4,845 ₪, על מנת שלא לפגוע באפשרות המשיבה להיפרע בגין חוב המנוחה.
9. לאחר עיון בטיעוני הצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.
10. כידוע, שני שיקולים עיקריים עומדים על הפרק כאשר בית המשפט דן בבקשה למתן צו ביניים. השיקול האחד הוא סיכויי ההצלחה של העתירה, והשיקול השני הוא מאזן הנוחות. מבקש הצו נדרש איפוא לעמוד בשני תנאים מצטברים: האחד, להראות כי סיכויי ההצלחה בעתירה הם גבוהים, והשני, להראות כי מאזן הנוחות נוטה לטובתו (בר"מ 5776/13 עמותת מקום להיות - בית הספר "מעייין" נ' מנכ"ל משרד החינוך (26.8.13)).
- בין שני השיקולים הללו מתקיימת מערכת יחסים של "מקבילית כוחות", על פיה ככל שסיכויי העתירה נמוכים, כך שיקול מאזן הנוחות מקבל משקל גבוה יותר, ולהיפך (בר"מ 5338/10 מנרב הנדסה ובניין בע"מ נ' החברה הלאומית לדרכים בישראל בע"מ (8.9.10)). בנוסף נקבע כי אבן הבוחן המרכזית בשאלת הסעד הזמני היא מאזן הנוחות (בר"מ 6078/18 קלאב הוטל ניהול (1996) בע"מ נ' מדינת ישראל משרד המשפטים ועדת המכרזים המשרדית לענייני רכישות (20.8.18); בר"מ 2893/18 צחור- צדק, חופש, חינוך ורווחה בירושלים נ' עיריית ירושלים (24.4.18)).
- באשר למאזן הנוחות, יבחן בית המשפט, בין יתר שיקוליו, אם אי מתן הצו יסכל את בירור ההליך העיקרי, וכן יבחן את הצורך לשמר מצב קיים לעומת יצירת מצב חדש בטרם התברר ההליך לגופו (בר"מ 301/03 אחים סקאל בע"מ נ' רשות שדות התעופה (18.3.03)).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-01-25147 אורדן ואח' נ' עיריית תל-אביב-יפו

11. בכל הנוגע לשאלת סיכויי ההצלחה בעתירה, יש להפנות להוראת סעיף 126 לחוק הירושה, התשכ"ה-1965, אשר קובעת:
- 3 **"עד לחלוקת העזבון אין היורשים אחראים לחובות העזבון אלא בנכסי העזבון."**
- 4 בע"א 8265/03 עו"ד יוסף אברמן נ' מנהל מס שבת מקרקעין (פורסם בנבו, 17.01.2005) נפסק
5 בהקשר זה:
- 6 **"דיני הירושה קובעים הגבלה כללית לאחריות היורשים (ג' טדסקי "חובות העזבון" עיוני**
7 **משפט ה' (תשל"ו-ז) 14, 33). "אחריות היורשים מנכסי העזבון בלבד ואין לתבוע מהם**
8 **מאומה מעבר לכך" (ש' שילה, פירוש לחוק הירושה תשכ"ה-1965 (כרך שלישי, 2002-**
9 **תשס"ב) 355). עקרון זה בא לידי ביטוי בסעיף 126 לחוק הירושה, לפיו עד לחלוקת העזבון**
10 **אין היורשים אחראים לחובות העזבון. כן מוצא הוא ביטוי בסעיף 127 לחוק, המגביל את**
11 **אחריותו של יורש לאחר חלוקת העזבון "עד כדי שוויו של מה שקיבל מן העזבון."**
12. במקרה דנן לא נסתרה טענת המבקשים לפיה עזבונה של המנוחה טרם חולק, וזאת בעטיו של סכסוך ירושה בין יורשיה האפשריים. משכך, על פי הדין, לא ניתן לייחס למבקשים חבות אישית אלא בנכסי העזבון, קרי, הדירה. מכאן שלכאורה ומבלי לקבוע מסמרות, לא ניתן כלל לאחוז בהליכי גבייה נגד נכסים אישיים של המבקשים, להבדיל מהליכי גבייה נגד הדירה.
13. נוכח זאת, ניתן היה לצפות מן המשיבה כי תגיב לגופו של ענין על טענות המבקשים, ולא תסתפק בטענה הדיונית לפיה יש לדחות את הבקשה לצו ביניים רק בשל זהות הסעדים כביכול בין הבקשה לבין ההליך העיקרי, מה גם שלגופו של ענין אין ממש בטענה זו, שכן במסגרת העתירה העיקרית מבוקש סעד כולל ורחב של המנועות מנקיטה בהליכי גבייה כלשהם נגד המבקשים, ואילו במסגרת הבקשה לצו ביניים מבוקש לבטל עיקולים זמניים קונקרטיים שהוטלו בינתיים על נכסיהם. ברם, המשיבה, וטעמיה עימה, בחרה שלא להשיב כלל על טענות המבקשים לגופו של ענין ולא ניסתה להראות כי סיכויי ההצלחה של העתירה נמוכים המה.
14. בבחינת למעלה מהצורך נציין כי אף אם היתה קיימת במקרה דנן זהות מוחלטת בין הסעד הזמני לסעד העיקרי (ולא כך הוא הדבר), הרי שכבר נפסק בהקשר זה ברע"א 7396/16 גרין
15 **נט מחזור וטיפול בפסולת בע"מ נ' עיריית ירושלים** (פורסם בנבו, 22.11.2016):

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-01-25147 אורדן ואח' נ' עיריית תל-אביב-יפו

- 1 "יחד עם זאת, שיקולים אלו אינם חזות הכל. כפי שצוין בעבר, "זהות הסעד' אינה עוד אלא
2 אחת הנסיבות שעל בית-המשפט להביאן בחשבון במתן צו-מניעה זמני; ואם שוכנע, כי
3 מבחינת הדין המהותי עומדת למבקש עילה שהיא לכאורה מבוססת, ושמאזן הנוחות נוטה
4 בבירור לטובתו, אין בזהות הסעד הזמני לסעד המבוקש בתובענה בלבד כדי להצדיק
5 הימנעות ממתן הסעד הזמני" (רע"א 2059/98 וולטה יצוב קרקע בע"מ נ' P.R.S. מדיטרנין
6 בע"מ, נב(4) 732, 721 (1998)).
- 7 15. גם מאזן הנוחות נוטה באופן מובהק לטובת המבקשים. אין צורך להרחיב את הדיבור על
8 חומרת הנזק וההטרדה שנגרמים להם מחמת הטלת עיקולים על חשבונות הבנק וחסומות
9 כרטיסי האשראי שלהם, גם אם מדובר בעיקול בסכום נמוך, ועל הפגיעה בשמם הטוב. מנגד,
10 דומה שלא ייגרם נזק כלשהו למשיבה אם יבוטלו העיקולים הזמניים, משום שעדיין המשיבה
11 יכולה להפרע מן הדירה, שבגינה הרי נצברו חובות הארנונה והיא טרם הועברה על שמם של
12 היורשים.
- 13 16. בנסיבות אלה, בהן העתירה מגלה סיכויי הצלחה של ממש, ומאזן הנוחות נוטה באופן מובהק
14 לטובת המבקשים, דין הבקשה להתקבל. משכך, על המשיבה לבטל את כלל הליכי הגבייה
15 שהיא מנהלת כיום נגד המבקשים (ולא רק להקפיאם), וזאת עד לאחר שיינתן פסק דין
16 בעתירה.
- 17 17. המשיבה תישא בהוצאות המבקשים בסך 7,500 ₪.
- 18 18. המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.
- 19
20 ניתנה היום, י' שבט תש"פ, 05 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.
21

חגי ברנר, שופט, סגן הנשיא

22
23

